

De skandinaviske landes udgifter tænkes afholdt af hvert land med $\frac{1}{3}$, og Danmarks andel skulle således blive henholdsvis 666 666 67 dollars (4 609 167 kr.) i 1954—55 og derefter 500 000 dollars om året. En garanti for driften i mindst 5 år betragtes som en nødvendig forudsætning for, at planen overhovedet iværksættes.

For Danmarks vedkommende vil de samlede udgifter i forbindelse med hospitalets oprettelse samt dets drift i 5 år, efter at hospitalet som helhed har kunnet tages i brug, beløbe sig til ca. 22 mill. kroner.

D. De skandinaviske landes, Koreas og UNKRAs stilling til planen.

Hospitalsplanen har efter afgivelsen af forhandlingsdelegationens beretning været genstand for fortsat behandling i de skandinaviske lande.

Alle tre regeringer var allerede i januar måned 1954 principielt indstillet på at medvirke til gennemførelse af planen.

UNKRA har den 24. marts bekræftet, at organisationen vil yde det ovennævnte bidrag på \$ 2,4 mill. til dækning af byggeudgifterne.

Inden planen iværksættes, må der imidlertid afsluttes en detaljeret overenskomst mellem UNKRA, den koreanske regering og de skandinaviske lande ikke alene vedrørende udredningen af udgifterne i byggeperioden, men også om driftsudgifternes fordeling og forskellige administrative spørgsmål.

E. Danmarks tilslutning.

I februar 1954 drøftedes Danmarks medvirken ved hospitalsplanens gennemførelse i det udenrigspolitiske nævn, som gav sin tilslutning dertil. Efter at der i den følgende tid ved interskandinaviske drøftelser og ved forhandling med UNKRA er tilvejebragt yderligere oplysninger med hensyn til hospitalsplanens enkeltheder og dens praktiske konsekvenser, foreslår regeringen nu, at folketinget giver sin tilslutning til planen, sikrer Danmarks andel i dens finansiering og bemyndiger regeringen til at slutte de fornødne overenskomster med de andre interesserede parter.

F. Administrations- og personalespørgsmål m. v.

I de sidste måneder har der mellem de tre skandinaviske landes udenrigsministerier været ført forhandlinger om planen enkeltheder. End-

videre har medlemmerne af forhandlingsdelegationen ved et møde i Oslo den 28. april 1954 drøftet en række af de administrative og organisatoriske spørgsmål, der vil opstå i forbindelse med planens gennemførelse.

Til at forberede og senere varetage de administrative opgaver, der vil komme til at påhvile de skandinaviske lande, tænkes oprettet dels en bestyrelse, hvori de tre lande vil blive repræsenteret på lige fod, dels et fællesskandinavisk sekretariat. I Danmark agter indenrigsministeriet, der er ressortministeriet i sagen, at nedsætte et rådgivende udvalg, hvori foruden de danske medlemmer af den til Korea i 1953 udsendte forhandlingsdelegation repræsentanter for finansministeriet, indenrigsministeriet og udenrigsministeriet vil få sæde.

Det er iøvrigt forudsætningen, at de tre skandinaviske lande, hvis respektive finansielle bidrag er af samme størrelse, i enhver henseende vil være ligestillet med hensyn til ansvar og beslutende myndighed. Det må også antages, at man ved rekrutteringen af personale af de forskellige kategorier, i det omfang kvalificerede ansøgere melder sig, søger at vælge lige mange fra hvert enkelt land.

Efter de sagkyndiges opfattelse skulle der være god mulighed for at kunne fremskaffe det nødvendige personale, såfremt der bydes de pågældende rimelige ansættelsesvilkår. Hvis folketingets tilslutning til planen gives, må det imidlertid betragtes som en nødvendig forudsætning for dens gennemførelse, dels at statslige og kommunale myndigheder viser den fornødne imødekommethed med hensyn til anmodninger om orlov for særlig egnede personale, dels at der, når de pågældende vender tilbage til Danmark efter endt tjeneste i Korea, tages hensyn til den uddannelse og de erfaringer, de har erhvervet sig under udstationeringen. I denne forbindelse må det fremhæves, at ansættelse på Koreahospitalet både af hensyn til effektiviteten og af finansielle hensyn bør ske for betydelig længere perioder, end tilfældet var under den af krigsforholdene begrundede tjeneste på »Jutlandia«.

Når Danmark nu erklærer sig villig til i en årække at påtage sig sin del af ansvaret for en stor international humanitær opgave, må det betragtes som en vigtig national opgave at sikre, at den danske indsats bliver så effektiv som mulig.